

Full pott på gamla hemmabanen

Blivande segraren Solpatrik leder Egnells Memorial 1968 när ett varv återstår före Cervin, Sexiana, Lill Baus, Julunda och Padex
Foto: Erik Widén

Efter att Gustav Lennartsson lämnat sina värmländska hemtrakter och flyttat till Norrland med Umåker som hemmabana turnerade han emellanåt med sina stjärnor Solpatrik och Ess Express lite varstans i landet. Annadag Påsk 1968 lastade han Solpatrik på transporten och företog den långa resan ner till forna hemmaarenan Färjestad för att pröva lyckan i Th. Egnells Memorial.

Trevande inledning

Solpatrik spelades till favorit i det 2 600 meter långa loppet, inte minst för att hans värsta motståndare, svenska rekordhållarinnan Elsa Best (Gunnar Persson), och senare utslagne Remvikson (Ola Johansson) begåvats med 40 meters handikapp. Gustav placerade till en början sin springare utanpå ledande Cervin (Göte Brunzell) och lät honom trava in sig under det inledande varvet. Närmast ledarparet följde Sexiana (Sune Antonsson) och Julunda (Evert Jakobsson).

Solpatrik tar kommandot

När 1 300 meter återstod av loppet tryckte sig Solpatrik till ledningen vilken han behöll över mållinjen trots att travet inte stämde till fullo. Padock (Henry Elfstedt) stod för ett mäktigt slutvarv, men kunde aldrig på allvar hota vinnaren och fick nöja sig med andraplatsen. Bäst av 40-hästarna slutade Remvikson, som trots en slutrunda i dryga spår och en kort upploppsgalopp lade beslag på tredjepremien före Padocks helbror Padex (Torbjörn Elfstedt). Sprinterbetonade Elsa Best orkade inte fullfölja en attack i tredjespår under slutvarvet utan kastade in handsken 600 kvar.

Solpatrik

Foto: Erik Widén